

Τὸ Σύνδρομο
τῆς
“Νέας Ἐποχῆς”...



...καὶ ἡ Ἐλπίδα
τῆς
Ὁρθοδοξίας μας

« Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἰδωλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκατὰ Σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν... »

■ Πολὺ ἐπίκαιρο ἄρθρο λόγῳ τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου

Ἡ ἀλογία τῆς Ἀστρολογίας*

Ἀναιρεῖται ἀπὸ τὴν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν Ἐλευθερία μας

1. Ἡ Ἀστρολογία εἶναι στὴν ἐποχὴ μας ἓνα εἶδος λαϊκῆς θρησκείας. Καὶ ὅταν λέγω λαϊκῆς, τὸ ἐπίθετο δὲν ἀναφέρεται σ’ αὐτὸ πού ἡ κοινωνιολογία καὶ ἡ πολιτικὴ μας ἔχουν μάθει νὰ ὀνομάζουμε λαό. Τὴν πλατειά, δηλαδή, πληθυσμιακὴ βάση, πού κατὰ κανόνα εἶναι λιγότερο καλλιεργημένη καὶ κοινωνικὰ ὑποβιβασμένη. Μέσα σ’ αὐτὸ τὸν ἀπλὸ λαὸ ὑπάρχει σοφία, πού θὰ ἔπρεπε νὰ τὴν ζηλεύουν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐπώνυμους τοῦ κοινωνικοῦ χώρου καὶ τοὺς θεωρουμένους σοφοὺς καὶ γραμματισμένους.

Ἀντίθετα σὲ κάθε προσδοκία, ἡ Ἀστρολογία ἐπηρεάζει περισσότερο, ὅπως οἱ στατιστικὲς τουλάχιστον ἀποδεικνύουν, ἀνθρώπους τῶν ἀνωτέρων κοινωνικῶν τάξεων καὶ μάλιστα ἐκείνους πού κρατοῦν τὴν τύχη τῶν λαῶν τῆς γῆς στὰ χέρια τους.

Καὶ δὲν εἶναι λίγες φορές, πού τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως μᾶς κάνουν νὰ ἀποροῦμε, πληροφορώντας μας ὅτι κάποιοι μεγαλώνυμοι πολιτικοί, ἀκόμη καὶ Ἀρχηγοὶ Κρατῶν, δὲν κάνουν τίποτε, ἂν δὲν συμβουλευθοῦν τὸν ἀστρολόγο τους. Τὸ σπουδαῖο δὲ εἶναι ὅτι εἶναι ἀδύναμοι ἐσωτερικὰ καὶ ὑποδουλωμένοι στὰ «στοιχεῖα τοῦ κόσμου τούτου» (Κολ. β’ 8), ὥστε νὰ ρυθμίζουν ὄχι μόνον τὴν πορεία τῆς προσωπικῆς τους ζωῆς, ἀλλὰ καὶ τὶς πολιτικὲς ἐνέργειές τους μὲ βάση τὸ ὠροσκόπιό τους.



Σε τέτοιες στιγμές είναι που διερωτᾶται κανείς ἂν ἔχει πεθάνει ἡ εἰδωλολατρία, τουλάχιστον στήν λεγόμενη Χριστιανική κοινωνία μας, καὶ ἂν ἔχουν ὅλοι αὐτοὶ οἱ αἰχμάλωτοι τῆς δεισιδαιμονίας πληροφορηθεῖ, ὅτι ὁ «Χριστὸς ἐτέχθη» καὶ ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης ἀνέτειλε στὸν κόσμο. Ἄν λάβει δὲ κανείς ὑπόψη καὶ τὸ πλῆθος τῶν μάγων καὶ τὴν κοινωνικὴ δυναμικὴ τους, συμπεραίνει ὅτι ὅσα γίνονταν στήν προχριστιανικὴ ἀρχαιότητα, μὲ τοὺς μάντις καὶ τοὺς οἰονοσκόπους, ἐξακολουθοῦν νὰ γίνονται καὶ σήμερα στήν ἐποχὴ τοῦ διαστήματος καὶ τῆς ὑψηλῆς τεχνολογίας.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ αὐτοθαυμαζόμενου γιὰ τὰ ἐπιτεύγματα του αἰῶνα μας δὲν ἔπαψε νὰ ζῆ μέσα στήν ἀφέλεια καὶ τὴν δεισιδαιμονία καὶ νὰ καταντᾶ τελικὰ θῦμα στὰ χέρια ἐπιτήδειων ἐρασιτεχνιῶν, πού θησαυρίζουν μὲ τὴν βλακεία μας. Διότι, ἡ Ἀστρολογία δὲν ἔχει καμιὰ ἀπολύτως ἐπιστημονικὴ ὑπόσταση. Καὶ τοῦτο φαίνεται, ἀπλούστατα, ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι κανείς ἀστρονόμος δὲν θὰ δεχόταν ποτὲ νὰ γίνεῖ δεκτὸς σὲ μιὰ ἐπιστημονικὴ ἀστρονομικὴ ἐταιρεία ἕνας ἀστρολόγος. Κάτι τέτοιο θὰ ἦταν ὁ χειρότερος ὑποβιβασμὸς τῆς ἐπιστήμης του.

* * *

Τί εἶναι, λοιπόν, ἐκεῖνο πού ὠθεῖ, ὄχι μόνο τοὺς ἀγραμμάτους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπαιρομένους γιὰ τὴν σοφία τους καὶ κοινωνικὰ καταξιωμένους στήν καθοδήγηση τῶν ἀστρολόγων;

Πέρα ἀπὸ τὰ καθαρὰ πνευματικὰ αἷτια (οἱ ἅγιοι Πατέρες μᾶς μιλοῦν σὲ τέτοιες περιπτώσεις γιὰ ἐπιρροή τοῦ διαβόλου), βασικὴ αἰτία, νομίζουμε, εἶναι ἡ ἀπουσία κάθε σχέσεως τῶν προσώπων αὐτῶν μὲ τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἀκατήχητοι καὶ τελείως ἄγευστοι χριστιανικῆς ζωῆς, δὲν μποροῦν νὰ συνειδητοποιήσουν, ὅτι ἡ ζωὴ μας βρίσκεται στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ μόνη μας ἀσφάλεια εἶναι ἡ ἄκτιστη Χάρη καὶ Ἀγάπη Του. Ἀθεμελίωτοι, ἀνασφαλεῖς, περιδεεῖς «συλλαγωγοῦνται διὰ τῆς... κενῆς ἀπάτης», ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ Ἀπ. Παῦλος (Κολ. β' 8).



Παρασύρονται, δηλαδή, ἀπὸ τὶς κούφιεσ καὶ ἀπατηλὲσ καὶ ἔξω ἀπὸ κάθε πραγματικότητα προβλέψεις τῶν ἀστρολόγων, οἱ ὁποῖοι, πέρα ἀπὸ μιὰ γνώση

για τὰ ζώδια καὶ τὶς κινήσεις τους, ἔχουν πλήρη ἄγνοια γιὰ τὴν ἐπίδραση ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχουν αὐτὰ στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄρκεῖ νὰ μελετήσει κανεὶς δειγματοληπτικὰ τὰ ὠροσκόπια στὶς ἐφημερίδες μιᾶς ἡμέρας, γιὰ νὰ διαπιστώσει ἂν ὑπάρχει σ' αὐτὰ κάποια σοβαρότητα.

Αὐτὸ ἀκριβῶς κηρύσσει, συνοψίζοντας καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ ὅλη τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Πατερικὴ Παράδοση, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Καὶ κρίνουμε σκόπιμο, μιὰ καὶ μιλοῦμε γι' αὐτὸ τὸ θέμα, νὰ παρουσιάσουμε τὴν σχετικὴ διδασκαλία του, ὅπως ἐκτίθεται στὸ περίφημο ἔργο του «Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως» [β1, 21].

* * *

2. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἀρχίζει μὲ μιὰ διαπίστωση:

• **«Οἱ Ἕλληνες –οἱ εἰδωλολάτρες, δηλαδή– δέχονται ὅτι ὅλα, ὅσα ἀναφέρονται σὲ μᾶς, διέπονται ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ καὶ τὴν δύση καὶ τὴν σύνοδο (συζυγία) τῶν ἄστρον... Μὲ αὐτὰ βέβαια ἀσχολεῖται ἡ ἀστρολογία».**

Ἐπιβεβαιώνει, δηλαδή, αὐτὸ ποὺ ἐλέχθη παραπάνω, ὅτι ἡ Ἀστρολογία καὶ ἡ παρατήρηση τῶν ἀστρικῶν σωμάτων γεννήθηκε μέσα στὴν προχριστιανικὴ πλάνη.

Προχωρεῖ δὲ στὴ τοποθέτησή του ὡς Χριστιανὸς ἀπέναντι στὴν Ἀστρολογία καὶ τοὺς ὑποστηρικτές της:

• **«Ἐμεῖς ὅμως ὑποστηρίζουμε, ὅτι ἀπὸ τὰ ἄστρα προέρχονται προμηνύματα βροχῆς καὶ ἀνομβρίας, ψύχους καὶ θερμότητος, ὑγρασίας καὶ ξηρασίας καὶ ἀνέμων καὶ ὄσων ἔχουν σχέση μὲ αὐτὰ, οὐδέποτε ὅμως προμηνύματα τῶν πράξεων μας».**

Ὁ χριστιανὸς θεολόγος καὶ θεοῦμενος πατέρας Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς στηρίζεται στὰ καθαρὰ ἐπιστημονικὰ δεδομένα τῆς ἐποχῆς του, ποὺ δὲν διαφέρουν φυσικὰ ἀπὸ τὰ δεδομένα τῆς σημερινῆς ἐπιστήμης.

Γνωρίζει τὰ ζώδια καὶ τὴν κίνησή τους. Δέχεται δὲ τὴν φυσικὴ λειτουργία τῶν ἀστέρων μέσα στὸ σύμπαν, ἀλλὰ ὄχι καὶ τὴν ἐπίδρασή τους στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ θέση του ὅμως παίρνει στὴ συνέχεια καθαρὰ θεολογικὸ καὶ πνευματικὸ χαρακτήρα:





● «**Ε**πειδή δημιουργηθήκαμε από τὸν Δημιουργὸ μὲ ἐλεύθερη βούληση, εἴμαστε κύριοι τῶν πράξεών μας. Διότι, ἂν ὅσα πράττουμε, τὰ κάνουμε λόγω τῆς κινήσεως τῶν ἀστέρων, τότε ὅ,τι κάνουμε γίνεται ἀναγκαστικά. **Ὅ**τι ὅμως γίνεται ἀναγκαστικά, δὲν εἶναι οὔτε ἀρετὴ, οὔτε κακία».

Τὸ ἐρώτημα ὅμως ποῦ θέτει ὁ ἱερός Δαμασκηνὸς στὴ συνέχεια, εἶναι, ὅτι «ἂν τὰ πάντα κατευθύνονται ἀναγκαστικά», ἀπὸ κάποια ἀνάγκη, τότε χάνεται ἡ **Πρόνοια** καὶ **Διακυβέρνηση** τοῦ κόσμου ἀπὸ τὸ Θεό. «**Ε**μεῖς ὑποστηρίζουμε –καταλήγει– ὅτι δὲν εἶναι τὰ ἴδια τὰ ἄστρα αἷτια κανενὸς ἀπὸ αὐτὰ ποῦ συμβαίνουν...».

Ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ τὸ αὐτεξούσιο, ἡ ἐλευθερία δηλαδή, τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἄλλη, εἶναι τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἱεροῦ Δαμασκηνοῦ ἀπέναντι στὴν πλάνη τῆς Ἀστρολογίας καὶ τῆς παρατηρήσεως τῶν ζωδίων.

Εἶναι ἡ χριστιανικὴ τοποθέτηση ἀπέναντι στοῦ θέματος, ποῦ δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ ἀλλάξει.

* * *

Ἡ Ἀστρολογία δὲν ἔχει καμιὰ δύναμη νὰ προβλέψει τὴν πορεία τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. **Κ**αὶ ἂν παρ' ἐλπίδα κάποια πρόβλεψή της ἐπαληθεύσει, τότε ἰσχύει πάλι ὁ λόγος τοῦ ἱεροῦ Δαμασκηνοῦ (B4, 18):

● «**Π**ρολέγουν (καμιὰ φορὰ) καὶ οἱ δαίμονες, ἄλλοτε μὲν διότι (ὡς πνεύματα) βλέπουν ὅσα συμβαίνουν σὲ μακρινὴ ἀπόσταση καὶ ἄλλοτε, διότι προσπαθοῦν νὰ τὰ συμπεράνουν μὲ τὸν στοχασμὸ τους. **Γ**ι' αὐτὸ καὶ ψεύδονται τὶς περισσότερες φορὲς. **Δ**ὲν πρέπει, λοιπόν, νὰ τοὺς δίνει κανεὶς ἐμπιστοσύνη, ἀκόμη καὶ ὅταν λέγουν τὴν ἀλήθεια».

Γιατί, θὰ συμπληρώσουμε, καὶ ἂν ἀκόμη ὁ διάβολος μᾶς φανερώσει (κάποια) ἀλήθεια γιὰ τὸ ἐγγὺς μέλλον μας, δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς προστατεύσει, παρὰ μόνο ὁ Θεός, ὁ μόνος Κύριος τῆς ζωῆς μας, κατὰ τὴν πιστότητά μας στοῦ θέλημά Του.

□

(*) Περιοδ. «Τὰ κρίνα», ἀριθμ. τεύχους 385/Δεκέμβριος 2019, σελ. 27-28. π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ († 2019). ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.